

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 920/2015
01.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужилаца мал. М.К. и мал. Н.К.1, чији је законски заступник мајка Ј.К., Ј.К. и Н.К.2, свих из Р., чији је пуномоћник М.Т., адвокат из Р., против туженог А.О. АДО Б., чији је пуномоћник И.А., адвокат из Н., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1272/14 од 06.01.2015. године, у седници одржаној 01.06.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1272/14 од 06.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1272/14 од 06.01.2015. године, преиначена је пресуда Основног суда у Рашкој П 3097/13 од 14.01.2014. године у ставу I алинеја 1-а) и б), алинеја 2-а) и б), алинеја 3-а), б), в) и г) и III изреке којим је одлучено о трошковима поступка, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца мал. М.К. и мал. Н.К.1 којим су тражили да се тужени обавезе да им по основу претрпљених душевних болова због смрти оца исплати износ од по 550.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.01.2014. године до исплате и на име накнаде за изгубљено издржавање – ренте укупан месечни износ од 9.130,00 динара почев од 15.01.2013. године па убудуће док обавезе постоје до 15. у месецу за претходни месец и то на рачун мајке мал. тужилаца Ј.К. (став 1.); одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље Н.К.2 којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете по основу претрпљених душевних болова због смрти сина исплати износ од 550.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.01.2014. године до исплате и по основу куповине црнине износ од 16.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.04.2013. године до исплате (став 2.); одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље Ј.К. којим је тражила да се тужени обавезе да јој по основу претрпљених душевних болова због смрти супруга исплати износ од 450.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.01.2014. године до исплате, по основу трошкова сахране и давања подушја износ од 451.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.04.2013. године до исплате, по

основу куповине црнине износ од 16.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.04.2013. године до исплате и по основу подизања надгробног споменика и уређења гробног места износ од 246.400,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.04.2013. године до исплате (став 3.); обавезани су тужиоци да туженом исплате износ од 208.000,00 динара на име трошкова поступка, а одбијен је захтев за накнаду трошкова плаћања такси (став 4.).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију у коме је предложио Врховном касационом суду да одбије ревизију тужилаца.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, отац мал. тужилаца М. и Н.К.1, син тужиље Н.К. и супруг тужиље Ј.К., сада пок. В.К., дана 11.09.2012. године око 22,25 часова на магистралном путу Рашка – Нови Пазар у месту званом „...“ изгубио је живот у саобраћајној незгоди у возилу марке „...“ којим је управљао. Утврђено је да је до наведене саобраћајне незгоде дошло кривицом сада пок. В.К.. Возило је било у власништву П.К., његовог оца. Наведено возило је у моменту несреће било осигурано код туженог по основу одговорности за штете учињене трећим лицима у саобраћају по полиси од 03.11.2012. године. Тужиоци због смрти оца, супруга и сина трпе душевне патње, а тужиље Н.К.2, Ј.К. су претрпеле и материјалну штету.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је утврдио да тужиоци, као блиски сродници пок. В.К., имају право на накнаду штете па је на основу члана 897. у вези чл. 200. став 1, 193. став 1 и 194. став 1. ЗОО усвојио тужбени захтев тужилаца.

Међутим, апелациони суд је преиначио првостепену пресуду налазећи да тужиоци немају право на накнаду штете на терет средстава о осигурању, с обзиром да немају статус трећег лица из члана 21. Закона о обавезном осигурању у саобраћају.

По схватању овог суда, правилно је другостепени суд применио материјално право.

Према члану 21. Закона о обавезном осигурању у саобраћају („Службени гласник РС“, бр. 51/09 и 7/13) право на накнаду штете по основу осигурања од

аутоодговорности немају, између осталих, власник моторног возила чијом му је употребом причињена штета за штете на стварима и возач моторног возила чијом му је употребом причињена штета.

Смисао Закона о обавезном осигурању у саобраћају јесте заштита трећих лица у саобраћају, односно лица која су на било који начин учествовала у саобраћајној незгоди и претрпела штету без своје кривице или са евентуалним доприносом настанку штете и штетне последице. Правилно је становиште другостепеног суда да се чланови породице возача моторног возила чијом је употребом проузрокована штета, односно возача који је искључиво одговоран за саобраћајну незгоду налазе у истом правном положају као и возач, односно да немају статус трећих лица у односу на туженог као осигуравача у случају када је до штетне последице дошло искључивом кривицом возача. С тим у вези, погрешно се ревидент позива на одредбу члана 178. став 4. ЗОО код неспорне чињенице да је правни претходних тужилаца скривио саобраћајну незгоду у којој је страдао, као и да тужиоци нису учествовали у саобраћајној незгоди.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**